DZIENNIK POCZTY I TELEKOMUNIKACJI

WARSZAWA, 20 lutego 1951 — Nr 3 — Poz. 30 — 44

TREŚĆ:

I

ZARZĄDZENIA

Ministra Poczt i Telegrafów:

30

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 grudnia 1950 r. w sprawie utworzenia, zakresu działania i organizacji Centralnej Składnicy Zaopatrzenia Poczty i Telekomunikacji.

Na podstawie art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. U. R. P. z 1932 r., Nr. 105, poz. 879) zarządzam, co następuje:

§ 1. W państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", zwanym dalej PPTT tworzy się Centralną Składnicę Zaopatrzenia Poczty i Telekomunikacji, jako jednostkę centralną z siedzibą w Warszawie, zwaną w dalszym ciągu Centralną Składnicą.

§ 2. Centralna Składnica powołana jest do administrowania centralnymi zapasami materiałowymi PPTT.

§ 3. Centralna Składnica zarządza ponadto Zespołem Drukarń przy pomocy Wydziału Drukarń, podległego bezpośrednio Dyrektorowi Centralnej Składnicy.

§ 4. (1) Centralna Składnica pozostaje na ograniczonym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, prowadzi księgowość pełną, zakończoną własnym bilansem i rachunkiem wyników.

(2) Centralna Składnica posiada w Narodowym Banku Polskim samodzielne rachunki.

§ 5. (1) Centralna Składnica odstępuje jednostkom organizacyjnym PPTT materiały po cenach nabycia, powiększonych o narzut na pokrycie kosztów własnych w wysokości ustalonej w zatwierdzonym planie finansowym.

(2) Obroty Centralnej Składnicy z jednostkami organizacyjnymi PPTT nie podlegają opodatkowaniu.

§ 6. Centralna Składnica oblicza wysokość odpisów amortyzacyjnych i dokonuje przelewów odpowiednich sum do Narodowego Banku Polskiego na rachunek zbiorczy Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

§ 7. Centralna Składnica lokuje administrowane przez siebie zapasy materiałów w postaci depozytów w wyznaczonych przez Ministerstwo P. i T. okręgowych składnicach zaopatrzenia, zwracając odnośnym dyrekcjom okręgowym poniesione w związku z tym wydatki w terminach i w wysokości, zatwierdzonej przez Ministerstwo P. i T.

§ 8. (1) Na czele Centralnej Składnicy stoi Dyrektor mianowany i odwoływany przez Ministra Poczt i Telegrafów.

(2) Pomocnikiem Dyrektora jest Wicedyrektor mianowany i odwoływany przez Ministra Poczt i Telegrafów.

§ 9. W ramach zatwierdzonego planu zaopatrzenia i planu finansowego PPTT. Dyrektor Centralnej Składnicy uprawniony jest do realizowania zamówień zawartych przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów o dostawę materiałów, maszyn, urządzeń, inwentarza i sprzętu bez względu na wartość przedmiotu dostawy.

§ 10. (1) Centralna Składnica dzieli się na działy: 1) Administracyjno-Finansowy i 2) Księgowości.

(2) Dział Administracyjno-Finansowy dzieli się na sekcje: a) Ogólno-Gospodarczą, b) Likwidacji Rachunków, c) Rozdzielnictwa Materiałowego.

(3) Do czasu przekazania materiałów, znajdujących się w chwili wejścia w życie niniejszego zarządzenia, w centralnych magazynach w Warszawie w depozyt dyrekcjom okręgowym, w ramach Centralnej Składnicy będzie działał — Dział Magazynów, składający się z Sekcji Obrotów Materiałowych, Składnicy Nr. 1 (T) i Składnicy Nr. 2 (G). Przekazanie to winno nastąpić najpóźniej do dnia 30 listopada 1951 r.

§ 11. (1) Na czele działów stoją szefowie działów, na czele sekcyj — kierownicy sekcyj.

(2) Na czele Działu Księgowości stoi Główny Księgowy, podległy bezpośrednio Dyrektorowi Centralnej Składnicy.

(3) Szefów Działów, Kierowników Sekcyj oraz Głównego Księgowego powołuje i zwalnia Minister Poczt i Telegrafów.

§ 12. Zespół Drukarń składa się z Wydziału Drukarń oraz ze wszystkich drukarń, działających w ramach PPTT i powołany jest do wykonywania dla PPTT druków płatnych, druków akcydensowych (manipulacyjnych) oraz drukowania wydawnictw nieperiodycznych i Dziennika Poczty i Telekomunikacji.

§ 13. (1) Zespół Drukarń pozostaje na ograniczonym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, prowadzi księgowość pełną, zakończoną własnym bilansem i rachunkiem wyników.

(2) Zespół Drukarń posiada samodzielne rachunki bankowe.

§ 14. Zespół Drukarń sprzedaje swoją produkcję jednostkom organizacyjnym PPTT po cenie kosztów własnych, przy czym odnośne obroty nie podlegają opodatkowaniu. Należności z tego tytułu regulowane są w trybie inkasa bankowego.

§ 15. Drukarnie, wchodzące w skład Zespołu Drukarń posiadają samodzielne rachunki bankowe.

§ 16. Zespół Drukarń oblicza wysokość odpisów amortyzacyjnych i dokonuje przelewów odpowiednich sum do Narodowego Banku Polskiego na rachunek zbiorczy Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

§ 17. Na czele Wydziału Drukarń stoi Szef Wydziału, podległy bezpośrednio Dyrektorowi Centralnej Składnicy.

§ 18. Wydział Drukarń dzieli się na Oddziały: a) Planowania, b) Administracyjno-Finansowy, c) Księgowości.

§ 19. (1) Na czele Oddziałów i poszczególnych drukarń stoją kierownicy, na czele Oddziału Księgowości — Główny Księgowy.

(2) Szefa Wydziału, Kierowników Oddziałów i Gł. Księgowego powołuje i zwalnia Minister Poczt i Telegrafów na wniosek Dyrektora Centralnej Składnicy.

(3) Pozostałych pracowników Zespołu Drukarń powołuje i zwalnia Dyrektor Centralnej Składnicy.

§ 20. Dyrektor Centralnej Składnicy posiada w zakresie spraw osobowych pracowników Centralnej Składnicy oraz Zespołu Drukarń uprawienia analogiczne do uprawnień Dyrektora Okręgowego poczt i telekomunikacji z wyjątkiem tych, które zostały zastrzeżone Ministrowi Poczt i Telegrafów w niniejszym zarządzeniu lub wynikają z innych specjalnych przepisów.

§ 21. Szczegółowy podział czynności w Centralnej Składnicy Zaopatrzenia Poczty i Telekomunikacji określa regulamin, zatwierdzony przez Ministra Poczt i Telegrafów.

§ 22. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1951 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 31 grudnia 1949 r. w sprawie utworzenia, zakresu działania i organizacji Centrali Zaopatrzenia Poczty i Telekomunikacji, ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. 3, poz. 33 z 1950 r.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski

31

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 31 stycznia 1951 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy pocztowej.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządzam, co następuje:

§ 1. W taryfie pocztowej, ogłoszonej w załączniku do zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 27 listopada 1950 r. (Dz. P. i T. Nr. 20, poz. 257), wprowadza się następujące zmiany:

1) w poz. 29, w kolumnie „Rodzaj świadczenia" pkt. a) otrzymuje brzmienie: „a) krajowe, prywatne do wysokości 3.000 zł, urzędowe do wysokości 50.000 zł — oprócz opłat za przewóz paczki (poz. 26 lub 27) — opłata asekuracyjna za każde 30 zł podanej wartości lub ich części . . . .";

2) w poz. 44 tekst w kolumnie „Najwyższa dopuszczalna wartość" otrzymuje brzmienie:

„3.000 zł, urzędowe 50.000 zł".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: wz. F. Ładosz Podsekretarz Stanu

32

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 stycznia 1951 r. o wydaniu kartek pocztowych.

Na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wydaje się i wprowadza do obiegu i sprzedaży kartki pocztowe pojedyńcze z wydrukowanym znaczkiem pocztowym opłaty wartości 30 gr.

Kartki te o wymiarze 145 × 105 mm posiadają na stronie adresowej u góry w środku napis „Kartka Pocztowa". W lewej części strony adresowej znajduje się napis „Nadawca" oraz trzy linie na jego adres, w prawej zaś części, u góry — znaczek pocztowy z podobizną Prezydenta Rz. P. Bolesława Bieruta.

Kartki wykonane są z kartonu koloru kremowego. Znaczek wykonany jest techniką stalorytniczą. Kolor znaczka i napisów czerwony.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1951 r.

Minister: wz. F. Ładosz Podsekretarz Stanu

33

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 24 stycznia 1951 r. o zniesieniu opłaty za reklamacje telegraficzne i telefoniczne.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. nr. 63 z 1933 r. poz. 481) zarządzam, co następuje:

§ 1. Znosi się opłatę za reklamację dotyczącą telegramu oraz opłatę za reklamację dotyczącą międzymiastowej rozmowy telefonicznej, wprowadzone w poz. 29 taryfy telegraficznej i poz. 51 taryfy telefonicznej, stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 27 listopada 1950 r. w sprawie taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej (Dz. P. i T. z 1950 r., nr. 20, poz. 257).

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski

II

ZARZĄDZENIA WEWNĘTRZNE

Ministra Poczt i Telegrafów:

34

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 26 stycznia 1951 r. o zmianie w urzędowym zbiorze przeipsów służbowych (II P. 4).

§ 1. W urzędowym zbiorze przepisów służbowych w tomie 4, działu II (II P. 4) pt. „Regulamin ogólny o przesyłkach pocztowych" wprowadza się następujące zmiany:

1. w § 76, pkt. 2 otrzymuje brzmienie: „Jeżeli nadawca reklamuje zwrotne poświadczenie odbioru, to postępuje się w sposób podany w § 77 z tą różnicą, że na druku nr. 24 zamiast słów „Po nadaniu" wpisuje się słowo „Duplikat" i nie nalepia się znaczków opłaty pocztowej".

2. w § 77 w pkt. 1 ustęp drugi otrzymuje brzmienie: „Na zwrotnym poświadczeniu nalepia się znaczki opłaty pocztowej, unieważnia odciskiem datownika i odsyła się je jako zwykłą kartkę pocztową do urzędu pocztowego oddawczego".

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: wz. F. Ładosz Podsekretarz Stanu

35

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 31 stycznia 1951 r. w sprawie zmiany instrukcji o obrocie oszczędnościowym dla urzędów i agencji pt.

§ 1. W instrukcji o obrocie oszczędnociowym dla urzędów i agencyj pt., wprowadzonej zarządzeniem Ministra Poczt i Te-

legrafów z dnia 20 listopada 1945 r. (Dz. M. P. i T. Nr. 5, poz. 44), wprowadza się następujące zmiany:

1. W § 6 skreśla się punkt 4, zaczynający się od słów: „osób prawnych..." a kończący się słowami „...w innym banku";

2. W § 6 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„W innych przypadkach, poza wymienionymi w pkt. 1 — 3, nie dopuszcza się wystawienia książeczek oszczędnościowych";

3. W § 17 w ustępie pierwszym po słowach: „Pracowniczej Kasy Zapomogowo - Pożyczkowej Związku Zawodowego" skreśla się wyrazy: „bądź też ma być przeznaczona na wkład kaucyjny lub wadialny osoby prawnej lub spółki nie posiadającej osobowości prawnej";

4. W § 19 skreśla się ustęp 4 zaczynający się od słów: ‚wkłady kaucyjne", a kończący się słowami: „numer i brzmienie".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: wz. F. Ładosz Podsekretarz Stanu

36

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 20 stycznia 1951 r.

O wprowadzeniu w życie regulaminu finansowo-rachunkowego dla placówek pt.

§ 1. Wprowadza się do użytku służbowego placówek pt. regulamin finansowo - rachunkowy dla placówek pt. oznaczony, jako tom 1, działu X zbioru przepisów pocztowo - telekomunikacyjnych, a stanowiący załącznik do niejszego zarządzenia.

§ 2. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia tracą moc obowiązującą następujące przepisy:

1) zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 22 września 1932 r. o wprowadzeniu w życie Części I przepisów rachunkowo - kasowych dla urzędów pocztowych pod tytułem: „Przepisy ogólne. Organizacja służby kasowej. Obrót pieniędzy w urzędach pocztowych" — ogłoszone w Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 20 z 1932;

2) zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 11 marca 1932 r. o wprowadzeniu w życie Części III przepisów rachunkowo - kasowych dla urzędów pocztowych pod tytułem: „Kontrola wpłat i wypłat w urzędach pocztowych" ogłoszone w Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 5 z 1932 r. wraz z późniejszymi zmianami ogłoszonymi w Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 4 z 1934 r, poz. 19 — nr. 21 z 1934 r., poz. 98 — nr. 16 z 1949 r., poz. 79 — nr. 3 z 1950 r. poz. 34;

3) zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 31 lipca 1945 r. o wznowieniu rachunków miejscowych wraz z dotyczącą instrukcją o prowadzeniu rachunków miejscowych — ogłoszone w Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 3 z 1945 r., poz. 26 wraz ze zmianą ogłoszoną w Dz. Urz. Min. P i T. nr. 5 z 1950 r., poz. 78;

4) instrukcja z dnia 22 czerwca 1945 r. nr. PRP 20 o obrocie pieniężnym w urzędach i agencjach pt. ogłoszona w Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 2 z 1945 r., poz. 24 wraz z uzupełnieniami ogłoszonymi w Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 3 z 1947 r., poz. 16 — nr. 25 z 1947 r., poz. 69 — nr. 8, z 1948 r., poz. 16 — nr. 16 z 1948 r., poz. 41 — nr. 5 z 1949 r., poz. 13 i nr. 12 z 1949 r., poz. 54;

5) instrukcja z dnia 2 października 1947 r. nr PRP 60 o obrocie znaczkami i drukami płatnymi w urzędach i agencjach pt., ogłoszona w Dz. Urz. Min. P. i T. nr 22 z 1947 r., poz. 57 wraz z uzupełnieniem ogłoszonym w Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 10 z 1949 r., poz. 40;

6) zarządzenie z dnia 8 listopada 1924 r. L. 467/I w sprawie braków i nadwyżek kasowych ogłoszone w Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 45 z 1924 r., poz. 191;

7) zarządzenie z dnia 22 czerwca 1945 r. nr PRP 20 w sprawie obrotu żyrowego między Narodowym Bankiem Polskim, Pocztową Kasą Oszczędności i urzędami pocztowymi, ogłoszone w Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 2 z 1945 r., poz. 23;

8) zarządzenie z dnia 12 listopada 1947 r. nr. PRP 60 o prowadzeniu ogólnego rachunku miesięcznego, ogłoszone w Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 23 z 1947 r., poz. 61 wraz z uzupełnieniem ogłoszonym w Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 22 z 1949 r. poz. 119;

9) zarządzenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 21 lutego 1948 r. nr. PRP 220 i z dnia 15 lutego 1949 r. nr. PK 511 o kontroli opłat od wpłat i wypłat w obrocie czekowym i oszczędnościowym PKO — ogłoszone w Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 4 z 1948 r., poz. 7 i nr. 5 z 1949 r., poz. 14;

10) zarządzenie z dnia 9 pazdziernika 1948 r. nr. PK (PRP) 313 w sprawie przyjmowania czeków przez jednostki eksploatacyjne P. P. T. i T., ogłoszone w Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 24 z 1948 r., poz. 60 wraz z uzupełnieniami ogłoszonymi w Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 13 z 1949 r., poz. 62 i nr. 17 z 1949 r., poz. 92;

11) okólnik z dnia 24 maja 1945 r. PRP 60 o prowadzeniu dwóch głównych wykazów opłat (dopłat) pocztowych gotówką, ogłoszony w Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 2 z 1945 r.;

12) okólnik z dnia 21 sierpnia 1946 r. nr. PRP w sprawie przyjmowania i wymiany uszkodzonych biletów Narodowego Banku Polskiego przez urzędy i agencje poczt.-telegr. ogłoszony w Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 11 z 1946 r.;

13) okólnik z dnia 28 października 1947 r. nr. PRP 60 o wprowadzeniu rachunku znaczków pocztowych nowego wzoru ogłoszony w Dz. Urz. Min. P. i T. nr 22 z 1947 r.;

14) komunikat z dnia 1 sierpnia 1947 r. nr. PRP 30 w sprawie karty zamówienia druków płatnych PKO, ogłoszony w Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 14 z 1947 r.;

15) komunikat z dnia 3 sierpnia 1948 r. nr. PK 2200 w sprawie nadmiarów kasowych odsyłanych do Narodowego Banku Polskiego, ogłoszony w Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 18 z 1948 r.;

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1951 r.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski

Ministerstwa Poczt i Telegrafów:

37

Wpisywanie zwykłych przesyłek listowych do wykazu unieważnionych należności.

Zwykłe przesyłki listowe, obciążone dopłatą w oddawczych placówkach p. t., należy w razie niedoręczalności wpisywać do wykazu unieważnionych należności **sumarycznie** — tak w urzędach, jak i w agencjach p. t.

W zarządzeniu Nr PK 310 z dnia 27 kwietnia 1949 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 10, poz. 41) należy skreślić ostatnie zdanie.

38

Przekazy pocztowe jednostek budżetu Państwa.

1. Jednostki budżetu Państwa będą przekazywały swoje dochody do Narodowego Banku Polskiego przekazami pocztowymi dla nadwyżek kasowych (form. N.B.P. 4183). Jednostkami budżetu Państwa zgodnie z przepisami Ministerstwa Finansów o wykonywaniu budżetu Państwa — są: władza, urząd, instytucja, organa zarządu przedsiębiorstwa, działającego na zasadzie rozrachunku gospodarczego, przedsiębiorstwo budżetowe, instytut, zakład, bądź inna jednostka organizacyjna, wykonująca preliminarze indywidualne wydatków (dochodów).

2. Do przekazów wysyłanych przez jednostki budżetu obowiązują stawki opłat, przewidziane w poz. 69 taryfy dla przekazów dla nadwyżek kasowych.

3. Druk przekazu pocztowego dla nadwyżek kasowych dostarczy jednostkom budżetowym N.B.P.

4. Zasady ustalone dla przekazów dla nadwyżek kasowych zarządzeniem Nr PK 412 (Dz. P. I T. Nr 8, poz. 123/1950 r.) obowiązują również przy przekazywaniu dochodów przez jednostki budżetu Państwa do N.B.P. przekazami pocztowymi dla nadwyżek kasowych.

5. Zarządzenie obowiązuje od dn. 8 lutego 1951 r.

39

Uzupełnienie (nr 28) przepisów „Opłaty i warunki przesyłania paczek za granicę".

W załączniku do zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 3 czerwca 1948 r. Nr PZ 228 (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 12, poz. 27) przeprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1. Stronica 77:

w pozycji Czechosłowacja dotychczasowe dane zawarte w warunkach specjalnych, a dotyczące przesyłek z darami, zastępuje się następującymi:

„Paczki z darami podlegają należnościom celnym na następujących warunkach:

1) Paczki z darami mogą zawierać tylko następujące przedmioty:

a) środki żywności, odzież, bielizna, meble, sprzęt domowy i inne przedmioty wysyłane jako dary i do osobistego użytku osób dotkniętych klęską pożaru lub powodzi albo też jakąkolwiek inną klęską żywiołową, jeżeli odnośne przedmioty są przeznaczone do budowy lub urządzenia ich domów, czy też do uprawy ziemi;

b) przedmioty używane nadesłane z zagranicy jako dary dla osobistego użytku osób niezamożnych lub odpowiadające celom statutowym instytucji dobroczynnych. Rodzaj przedmiotów powinien być odpowiedni do sytuacji odbiorcy.

2) Rzeczą odbiorcy jest udowodnić swe uprawnienie do zwolnienia od należności celnych przedmiotów otrzymanych z zagranicy jako dary".

2. Stronica 78:

w pozycji Filipiny dotychczasowe dane zawarte w kol. 1 — 9 zastępuje się następującymi:

Filipiny (Republika)	1	3.72	2a	D 105	—	*) 2.42	—	*) Osobne wynagrodzenie za przewóz morski patrz tablica F.
U.S.A. — Gdynia 5	2	5.67		D+Op 180 lub D 75 D+Op 200		3.92		
	3	7.17				5.42		
	4	9.12				6.92		
	5	10.62				8.42		
	6	14.99				10.84		
	7	16.49				12.34		
	8	17.99				13.84		
	9	19.49				15.34		
	10	20.99				16.84		
	11	24.44				18.34		
	12	25.94				19.84		
	13	27.44				21.34		
	14	28.94				22.84		
	15	30.44				24.34		
	16	34.04				25.84		
	17	35.54				27.34		
	18	37.04				28.84		
	19	38.54				30.34		
	20	40.04				31.84		

OKÓLNIKI:

40

Wprowadzenie jednakowej numeracji telefonów dla stacji pogotowia ratunkowego, będących zakładami społecznymi służby zdrowia, oraz dla straży pożarnych.

Celem umożliwienia społeczeństwu szybkiego wzywania pomocy stacji pogotowia ratunkowego, będących zakładami społecznymi służby zdrowia, oraz straży pożarnych na wypadek pożaru, względnie innej klęski — zarządza się w miarę możliwości technicznych przydzielanie tym instytucjom specjalnych numerów telefonów, a mianowicie:

dla stacji pogotowia ratunkowego — numeru 09,
dla straży pożarnych — numeru 08.

W centralach automatycznych nieprzystosowanych do tego celu należy w miarę możliwości technicznych przeznaczyć dla:

a) stacji pogotowia ratunkowego numery zbliżone np.: 99, 999, 099 itp.,
b) straży pożarnych numery zbliżone np.: 88, 888, 088 itp.

W łącznicach telefonicznych ręcznych gniazdko przeznaczone dla stacji pogotowia ratunkowego należy oznaczyć numerem 09, dla stacji pożarnych numerem 08.

Tam, gdzie przydzielenie numeru specjalnego pociąga za sobą konieczność zastosowania specjalnego urządzenia końcowego u abonenta, koszt wykonania i montażu tego urządzenia pokrywa odnośne pogotowie ratunkowe lub straż pożarna zgodnie z poz. 65 taryfy telefonicznej.

Opłaty abonamentowe za numery specjalne przydzielone stacjom pogotowia ratunkowego i strażom pożarnym należy pobierać na ogólnych zasadach taryfowych.

Komunikacja telefoniczna do aparatów posiadających numer specjalny 09 lub 08 w centralach automatycznych jest jednokierunkowa, to jest tylko dla rozmów przychodzących do stacji pogotowia ratunkowego, lub straży pożarnych, bez możliwości przeprowadzenia rozmów wychodzących.

Zainstalowane placówki p. t. zawiadamiają stacje pogotowia ratunkowego oraz straże pożarne o możliwości przydzielenia numeru specjalnego na wyżej wymienionych warunkach.

41

Ryczałtowanie opłat za przesyłki listowe Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy.

W związku z komunikatem Nr PK 223.50, ogłoszonym w Dz. P. i T. z 1950 r., Nr 21, poz. 278, Ministerstwo Poczt i Telegrafów wyjaśnia, że prawo nadawania przesyłek listowych, zwykłych i poleconych, za opłatą ryczałtową — przysługuje również Szkolnym i Zakładowym Komitetom Odbudowy m. st. Warszawy.

42

Paczki za ulgową opłatą, wysyłane przez Ludową Spółdzielnię Wydawniczą.

Ludowej Spółdzielni Wydawniczej w Warszawie została przyznana ulga w opłatach pocztowych za paczki zwykłe z broszurami pt. „Budujemy Dom Chłopa" i z blankietami nadawczymi PKO.

Opłaty za te paczki winny być uiszczone w wysokości 50% normalnych opłat taryfowych za paczki pocztowe tj. według stawek taryfowych, ustalonych dla paczek z książkami, wysyłanych przez firmy księgarskie. Opłaty dodatkowe za te paczki powinny być uiszczane w pełnej wysokości, według normalnych stawek taryfowych.

Na każdej paczce, wysyłanej za opłatą ulgową oraz na przynależnym adresie pomocniczym powinien być umieszczony napis: „Książki — opłata ulgowa — zarz. M. P. i T. Nr PK 222 z dn. 1.II.1951 r.".

Paczki za ulgową opłatą mogą być wysyłane do 31 grudnia 1951 r.

43

Osoby uprawnione do uczestniczenia w obrocie oszczędnościowym PKO.

Wobec tego, że niektóre placówki poczt.-telekom. przyjmują wkłady oszczędnościowe na rzecz osób wyłączonych z obrotu oszczędnościowego PKO, komunikuje się, że książeczki oszczędnościowe mogą być wystawiane jedynie na:

1. osoby fizyczne;
2. organizacje młodzieżowe;
3. Pracownicze Kasy Zapomogowo - Pożyczkowe Związków Zawodowych.

W innych przypadkach, poza wymienionymi w pkt. 1 — 3, nie dopuszcza się wystawiania książeczek oszczędnościowych.

Nie dopuszcza się również wystawiania książeczek oszczędnościowych na cudzoziemców i na osoby fizyczne lub prawne mające miejsce zamieszkania lub siedzibę zagranicą. Wyjątek stanowią książeczki oszczędnościowe pracowników polskich placówek zagranicznych, wystawiane przez Oddział Główny PKO.

44

Przyjmowanie książeczek oszczędnościowych dla dopisania w nich odsetek.

Zgodnie z przepisami § 50 „Instrukcji o obrocie oszczędnościowym dla urzędów i agencyj poczt.-telekom. jako zbiornic PKO", placówki p.-t. rozpoczną przyjmowanie, na żądanie zainteresowanych osób, książeczek oszczędnościowych, celem dopisania w nich odsetek. Książeczki oszczędnościowe należy przyjmować w kolejności ich wpływu, niezależnie od numerów książeczki. Na złożoną książeczkę placówka p.-t. winna wydać klientowi poświadczenie odbioru książeczki (druk PKO nr 20).

Książeczki przyjęte w celu dopisania odsetek należy w końcu dnia odsyłać do Oddziału Głównego PKO w Warszawie jako jedną oddzielną przesyłkę, używając do tego celu koperty na przesyłkę dzienną (druk PKO nr 17), którą należy zaopatrzyć napisem „Dopis %".

Pojedyńcze książeczki mogą być przesyłane w jednej wspólnej przesyłce z innym materiałem obrotu oszczędnościowego. W tym przypadku do książeczki należy dołączyć kartkę zaopatrzoną napisem „Dopis %" i odciskiem datownika. Jeśli w danym dniu nie ma innego materiału do odsyłki dziennej, pojedyńcze książeczki przyjęte do dopisania odsetek należy odsyłać w sposób określony w poprzednim ustępie,

Adres Redakcji i Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów, Warszawa, Plac Małachowskiego 2.
Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe P.K.O. Nr I-3000.

Prenumerata: rocznie 42 zł, półrocznie 25 zł 20 gr, kwartalnie 16 zł 80 gr. Cena pojedyńczych egzemplarzy do 2 kartek 90 gr za każdą następną kartkę 30 gr.

Nakład: 8.000 egz. Format A4. Papier 61×86, pism. sat. VII kl., gramatura 70 g. **Arkuszy druku** 1/4

Otrzymano rękopis 14.II.51. Zakończono druk 8.III.51.

Tłoczono z polecenia Ministra Poczt i Telegrafów w Zakł. Graf. Centr Skład. Zaop. P. i T. — W-wa, Ratuszowa 11. 2-B-16449.